2024/903

22.3.2024

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/903

ze dne 13. března 2024,

kterým se stanoví opatření pro vysokou úroveň interoperability veřejného sektoru v celé Unii (nařízení o interoperabilní Evropě)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 172 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Je nezbytné posílit rozvoj přeshraniční interoperability sítí a informačních systémů, které se používají k poskytování nebo správě veřejných služeb v Unii, aby orgány veřejné správy v Unii mohly spolupracovat a zajistit přeshraniční fungování veřejných služeb. Stávající neformální spolupráce by měla být nahrazena jasným právním rámcem, který by umožnil interoperabilitu mezi různými správními úrovněmi a odvětvími a usnadnil plynulý přeshraniční tok dat pro skutečně evropské digitální služby, které posílí vnitřní trh při současném respektování zásady subsidiarity. Interoperabilita veřejného sektoru má významný dopad na právo na volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu stanovené ve Smlouvách, neboť náročné administrativní postupy mohou vytvářet značné překážky, zejména pro malé a střední podniky.

(2) Spoluprací v oblasti přeshraniční interoperability mezi subjekty veřejného sektoru lze řešit společné výzvy, zejména v příhraničních regionech, a zajistit plynulé přeshraniční toky dat.

(3) Unie a členské státy již více než dvě desetiletí pracují na podpoře modernizace veřejné správy prostřednictvím digitální transformace a na podpoře úzkého propojení, které je nezbytné pro vytvoření skutečného evropského digitálního prostoru. Komise ve svém sdělení ze dne 9. března 2021 nazvaném „Digitální kompas 2030: Evropské pojetí digitální dekády“ zdůraznila potřebu urychlit digitalizaci veřejných služeb do roku 2030, a to i zajištěním interoperability na všech úrovních veřejné správy a napříč veřejnými službami. Kromě toho stanoví rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2481 ([4]) jasný cíl, aby bylo 100 % klíčových veřejných služeb do roku 2030 dostupných online. Rychlost digitalizace dále zvýšila pandemie COVID-19, když přiměla orgány veřejné správy, aby se přizpůsobily online modelu, včetně přeshraničních digitálních veřejných služeb, jakož i inteligentnějšího a ekologičtějšího využívání technologií v souladu s klimatickými a energetickými cíli stanovenými v Zelené dohodě pro Evropu a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ([5]). Záměrem tohoto nařízení je k těmto cílům Unie významně přispět vytvořením strukturovaného rámce spolupráce v oblasti přeshraniční interoperability mezi členskými státy a mezi Komisí a členskými státy za účelem podpory zavedení digitálních veřejných služeb, což pomůže snížit náklady a ušetřit čas občanům, podnikům a veřejnému sektoru.

([1]) Úř. věst. C 184, 25.5.2023, s. 28.
([2]) Úř. věst. C 257, 21.7.2023, s. 28.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 6. února 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. března 2024.
([4]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2481 ze dne 14. prosince 2022, kterým se zavádí politický program Digitální dekáda 2030 (Úř. věst. L 323, 19.12.2022, s. 4).
([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 (evropský právní rámec pro klima) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

(4) V rámci úsilí o zvýšení přeshraniční interoperability v Unii je nezbytné zdůraznit, že interoperabilita, ačkoli je nanejvýš důležitá, sama o sobě nezajišťuje přístupnost a bezproblémovost transevropských digitálních veřejných služeb. Stejně tak je pro dosažení cílů stanovených v rozhodnutí (EU) 2022/2481 zásadně důležitý komplexní a udržitelný ekosystém digitálních infrastruktur s odpovídající finanční podporou. V souladu se sdělením Komise ze dne 30. června 2021 nazvaným „Dlouhodobá vize pro venkovské oblasti EU – na cestě k posílenému, propojenému, odolnému a prosperujícímu venkovu do roku 2040“ by měla být zvláštní pozornost věnována rozšíření konektivity do venkovských a odlehlých oblastí v rámci Unie, do oblastí procházejících průmyslovou transformací a do regionů, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, jako jsou ostrovy, přeshraniční a horské regiony, přičemž je třeba zajistit, aby přínosy digitální transformace byly v souladu se zavedenými iniciativami Unie na posílení regionální inkluzivnosti a konektivity a podporovaly je.

(5) Rozvoj přeshraniční interoperability transevropských digitálních veřejných služeb stanovený v tomto nařízení by měl brát v potaz právní interoperabilitu. Právní interoperabilita jakožto katalyzátor rozvoje organizační, sémantické a technické interoperability usnadňuje využívání přínosů přeshraniční interoperability obecně, včetně rychlého přístupu občanů a podniků k informacím, rychlejších postupů a služeb nebo snížení administrativních překážek. Jelikož je jazyková bariéra jednou z překážek interoperability, opakovaného použití řešení a zavedení přeshraničních služeb, je sémantická interoperabilita klíčem pro usnadnění účinné komunikace v rozmanitém mnohojazyčném prostředí, a to i na regionální a místní í úrovni.

(6) Transevropskými digitálními veřejnými službami se rozumí digitální služby, které si poskytují subjekty Unie nebo subjekty veřejného sektoru mezi sebou navzájem nebo které poskytují tyto subjekty fyzickým či právnickým osobám v Unii a které vyžadují interakci přes hranice členských států, mezi subjekty Unie navzájem nebo mezi subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru prostřednictvím jejich sítí a informačních systémů. Transevropské digitální veřejné služby by měly zahrnovat mimo jiné klíčové veřejné služby vymezené v rozhodnutí (EU) 2022/2481, které představují základní služby, jež jsou důležité pro významné životní události fyzických osob, jako je nalezení zaměstnání nebo studium, a pro právnické osoby v rámci jejich profesního životního cyklu. Klíčové veřejné služby s transevropským významem mají být pro občany velkým přínosem, pokud se stanou přeshraničně interoperabilními. Příkladem transevropských digitálních veřejných služeb jsou služby, které prostřednictvím přeshraniční výměny dat umožňují vzájemné uznávání akademických diplomů nebo odborných kvalifikací, výměnu údajů o vozidlech pro účely bezpečnosti silničního provozu, přístup k údajům o sociálním zabezpečení a zdravotním údajům, včetně potvrzení o pandemiích a očkování, přístup k systémům jednotného portálu, výměnu informací týkajících se daní, cel, akreditace veřejných nabídkových řízení, digitálních řidičských průkazů nebo obchodních rejstříků, a obecně všechny služby, které provádějí zásadu „pouze jednou“, pokud jde o přístup k přeshraničním údajům a jejich výměnu.

(7) Aniž je dotčena pravomoc členských států vymezit, co se rozumí veřejnými službami, vyzývají se subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru k tomu, aby při koncipování a vývoji těchto služeb zohledňovaly potřeby uživatelů a přístupnost v souladu s evropským prohlášením ze dne 15. prosince 2022 o digitálních právech a zásadách pro digitální dekádu ([6]). Subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru se rovněž vyzývají k zajištění toho, aby osoby se zdravotním postižením, starší osoby a další ohrožené skupiny mohly využívat veřejných služeb na úrovni služeb srovnatelné s úrovní, která je poskytována ostatním občanům.

(8) Měla by být zřízena nová struktura správy, v jejímž středu bude Sbor pro Interoperabilní Evropu (dále jen „sbor“), a tato struktura by měla mít mandát k tomu, aby společně s Komisí řídila další rozvoj přeshraniční interoperability v Unii, včetně Evropského rámce interoperability a dalších společných právních, organizačních, sémantických a technických řešení interoperability, jako jsou specifikace a aplikace. Kromě toho by toto nařízení mělo stanovit jasné a snadno rozpoznatelné označení pro některá řešení interoperability (dále jen „řešení pro Interoperabilní Evropu“). Mělo by se podporovat vytváření dynamické komunity kolem technologických řešení pro otevřenou veřejnou správu.

(9) Regionální a místní orgány budou hrát při vývoji řešení interoperability aktivní úlohu. Měly by rovněž usilovat o zapojení malých a středních podniků, výzkumných a vzdělávacích organizací a občanské společnosti a sdílet výsledky těchto výměn.

([6]) Úř. věst. C 23, 23.1.2023, s. 1.

(10) V zájmu jednotného přístupu k interoperabilitě veřejného sektoru v celé Unii, podpory zásady řádné správy věcí veřejných a volného pohybu osobních a neosobních údajů v rámci Unie je co nejvíce sladit pravidla pro všechny subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru, která stanoví závazné požadavky na transevropské digitální veřejné služby, a tím ovlivňují schopnost těchto subjektů sdílet data prostřednictvím svých sítí a informačních systémů. Tento cíl zahrnuje Komisi a další subjekty Unie, jakož i subjekty veřejného sektoru v členských státech na všech úrovních správy: celostátní, regionální a místní. Důležitou roli při shromažďování dat z členských států pro vykazování pro regulatorní účely hrají subjekty Unie. Proto by se toto nařízení mělo vztahovat i na interoperabilitu těchto dat.

(11) Základní právo na ochranu osobních údajů je chráněno zejména nařízeními Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([7]) a (EU) 2018/1725 ([8]). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ([9]) navíc chrání soukromý život a důvěrný charakter sdělení, mimo jiné prostřednictvím podmínek pro uchovávání jakýchkoli osobních a neosobních údajů v koncových zařízeních a přístup k těmto údajům z takových zařízení. Tyto legislativní akty Unie poskytují základ pro udržitelné a odpovědné zpracování dat, včetně případů, kdy datové soubory zahrnují kombinaci osobních a neosobních údajů. Toto nařízení doplňuje právní předpisy Unie v oblasti ochrany osobních údajů a soukromí, zejména nařízení (EU) 2016/679 a (EU) 2018/1725 a směrnice 2002/58/ES, přičemž uvedené právní předpisy nejsou tímto nařízením nijak dotčeny. Žádné ustanovení tohoto nařízení by nemělo být uplatňováno ani vykládáno způsobem, který by zmenšil nebo omezil právo na ochranu osobních údajů nebo právo na soukromí a důvěrný charakter sdělení.

(12) Přeshraniční interoperabilitu neumožňují pouze centralizované digitální infrastruktury členských států, ale také decentralizovaný přístup. To s sebou nese potřebu důvěry mezi orgány veřejné správy, která umožní výměnu údajů mezi místními správními orgány v různých členských státech, aniž by nutně procházela přes vnitrostátní uzly. Proto je nutné vyvinout společná řešení interoperability použitelná opakovaně na všech správních úrovních. Řešení interoperability zahrnují různé formy, od nástrojů vyšší úrovně, jako jsou koncepční rámce a pokyny, až po techničtější řešení, jako jsou referenční architektury, technické specifikace nebo normy. Řešeními interoperability mohou být dále konkrétní služby a aplikace, jakož i zdokumentované technické součásti, jako je zdrojový kód, včetně artefaktů a modelů umělé inteligence, pokud se zabývají právními, organizačními, sémantickými nebo technickými aspekty přeshraniční interoperability. Potřeba přeshraničních digitálních interakcí roste, což vyžaduje řešení, která tuto potřebu dokážou naplnit. Záměrem tohoto nařízení je usnadnit a podpořit výměnu mezi všemi úrovněmi veřejné správy, překonat přeshraniční překážky a administrativní zátěž, a tím zvýšit efektivnost veřejných služeb v celé Unii.

(13) Interoperabilita usnadňuje úspěšné provádění politik, zejména těch, které jsou silně propojeny s veřejným sektorem, jako je spravedlnost a vnitřní věci, daně a cla, doprava, energetika, zdravotnictví, zemědělství a zaměstnanost, ale i regulaci v oblasti podnikání a průmyslu. Nahlížení na interoperabilitu jen z hlediska jednoho odvětví je však spojeno s rizikem, že přijetí odlišných nebo neslučitelných řešení na vnitrostátní nebo odvětvové úrovni povede ke vzniku nových elektronických překážek, které budou bránit řádnému fungování vnitřního trhu a související svobodě pohybu. Kromě toho hrozí, že bude narušena otevřenost a konkurenceschopnost trhů a poskytování služeb obecného zájmu pro občany a podniky. Proto by toto nařízení mělo rovněž usnadňovat, podporovat a uplatňovat meziodvětvovou interoperabilitu, a tím podporovat odstraňování překážek, neslučitelnosti a roztříštěnosti digitálních veřejných služeb.

([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

([9]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

(14) Aby se zabránilo roztříštěnosti v oblasti interoperability v Unii, je třeba v Unii prosazovat společnou koncepci interoperability a holistický přístup k řešením interoperability. Strukturovaná spolupráce by měla podporovat opatření na podporu vytváření politiky připravenosti na digitalizaci a politiky interoperability již od fáze návrhu. Dále by měla podporovat efektivní řízení a využívání infrastruktur digitálních služeb a jejich příslušných složek ze strany subjektů Unie a subjektů veřejného sektoru, což umožní zřízení a provozování udržitelných a efektivních veřejných služeb s cílem zajistit přístupnost až do nejnižší úrovně správního členění.

(15) Subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru mohou zavést závazné požadavky na transevropské digitální veřejné služby. Aby bylo zajištěno, že si tyto služby budou moci vyměňovat údaje přes hranice, měl by být zaveden mechanismus, který umožní odhalit právní, organizační, sémantické a technické překážky přeshraniční interoperability (dále jen „posouzení interoperability“). Tento mechanismus by měl zajistit náležité zohlednění aspektů přeshraniční interoperability ve všech rozhodnutích, která mohou mít dopad na koncipování těchto služeb.

(16) Pro zavedení závazných požadavků na transevropské digitální veřejné služby je důležité zaměřit se v procesu tvorby politiky co nejdříve na aspekt interoperability v souladu se zásadou „digitalizace jako standard“ a přístupem „interoperabilita již od fáze návrhu“. Subjekty Unie nebo subjekty veřejného sektoru, které mají v úmyslu stanovit závazné požadavky na jednu nebo více transevropských digitálních veřejných služeb, jež mají dopad na přeshraniční interoperabilitu, například v průběhu digitalizace klíčových veřejných služeb podle rozhodnutí (EU) 2022/2481, by proto měly provést posouzení interoperability. Pro zajištění účinnosti a účelnosti tohoto úkolu může členský stát rozhodnout o vnitřních zdrojích a spolupráci mezi svými subjekty veřejného sektoru, které jsou nezbytné pro podporu provádění posouzení interoperability.

(17) Posouzení interoperability je nezbytné k pochopení rozsahu dopadu plánovaných požadavků a k navržení opatření k využití přínosů a k řešení případných nákladů. V situacích, kdy posouzení interoperability není povinné, by měl mít subjekt Unie nebo subjekt veřejného sektoru možnost rozhodnout se provést posouzení interoperability na dobrovolném základě. Toto nařízení proto podporuje interoperabilitu jako takovou.

(18) Závazné požadavky zahrnují jakékoli povinnosti, zákazy, podmínky, kritéria nebo omezení právní, organizační, sémantické nebo technické povahy v rámci právního nebo správního předpisu, smlouvy, výzvy k podávání nabídek nebo jiného úředního dokumentu. Závazné požadavky ovlivňují způsob, jakým jsou transevropské digitální veřejné služby a jejich sítě a informační systémy používané k jejich poskytování koncipovány, zadávány, vyvíjeny a realizovány, čímž ovlivňují příchozí nebo odchozí datové toky těchto služeb. Úkoly, jako je vývojová údržba nezavádějící podstatné změny, bezpečnostní nebo technické aktualizace nebo prosté pořízení standardního vybavení informačních a komunikačních technologií (IKT), však obvykle nemají vliv na přeshraniční interoperabilitu transevropských digitálních veřejných služeb, a nevedou proto k povinnému posouzení interoperability ve smyslu tohoto nařízení.

(19) Přístup k provádění posouzení interoperability by měl být přiměřený a různý podle úrovně a rozsahu, v jakém se provádí. Za určitých okolností může být rozumné a hospodárné, aby byl předmět posouzení interoperability širší než jen jeden projekt, například když subjekty veřejného sektoru zamýšlejí vytvořit společnou platformu pro aplikace nebo zpracování. V takových případech je třeba důrazně doporučit, aby posouzení interoperability šlo nad rámec dosažení cílů Interoperabilní Evropy vstříc úplnému zavedení interoperability. Podobně by požadavky na posuzování interoperability prováděné na úrovni realizace jednotlivých projektů, například v rámci místního orgánu, měly být pragmatické a měly by umožňovat úzké zaměření s ohledem na skutečnost, že širších přínosů posouzení interoperability se obvykle dosahuje v raných fázích koncipování politik a vývoje referenční architektury, specifikací a norem. Sbor by měl při přijímání pokynů k obsahu posouzení interoperability zohlednit mimo jiné kapacitu regionálních a místních subjektů veřejného sektoru a zabránit vzniku nadměrné administrativní zátěže.

(20) Při konzultacích s přímo dotčenými osobami nebo jejich zástupci by měl mít subjekt Unie nebo subjekt veřejného sektoru možnost využívat zavedené konzultační postupy a aktuální údaje.

(21) Posouzení interoperability by mělo vyhodnotit dopady plánovaných závazných požadavků na transevropské digitální veřejné služby na přeshraniční interoperabilitu, například s ohledem na původ, povahu, zvláštnosti a rozsah těchto dopadů. Výsledek tohoto posouzení by měl být zohledněn při stanovení vhodných opatření, která je třeba přijmout za účelem zavedení nebo změny závazných požadavků na transevropské digitální veřejné služby.

(22) Subjekt Unie nebo subjekt veřejného sektoru by měly zveřejnit zprávu o výsledku posouzení interoperability na veřejném místě určeném příslušnými vnitrostátními orgány nebo v případě subjektů Unie koordinátory interoperability, a to alespoň na úřední internetové stránce ve strojově čitelném formátu. Zveřejnění zprávy by nemělo ohrozit práva duševního vlastnictví ani obchodní tajemství a mělo by být omezeno, je-li to odůvodněno veřejným pořádkem nebo bezpečností. Měla by být dodržována ustanovení práva Unie upravující ochranu osobních údajů. Subjekt Unie nebo subjekt veřejného sektoru by měly výsledek posouzení interoperability elektronicky sdílet se sborem. Na tomto základě by měl sbor provádět analýzy a předkládat návrhy na zlepšení přeshraniční interoperability transevropských digitálních veřejných služeb. Návrhy sboru by měly být zveřejněny na portálu Interoperabilní Evropa.

(23) Je třeba sestavit společný kontrolní seznam pro zprávy o posouzení interoperability, aby se usnadnilo plnění úkolů subjektů Unie a subjektů veřejného sektoru při provádění těchto posouzení a aby sbor mohl na základě jejich výsledků vyvodit doporučení ke zlepšení přeshraniční interoperability. Zpráva obsahující výsledek procesu posouzení interoperability by proto měla shrnovat dopady posuzovaného požadavku na právní, organizační, sémantický, technický a správní rozměr přeshraniční interoperability spolu s typem řešení pro Interoperabilní Evropu používaného k řešení těchto dopadů, jakož i zbývající překážky, které ještě řešeny nejsou. Použití tohoto společného kontrolního seznamu by mělo být dále vysvětleno v pokynech přijatých sborem.

(24) Komise by měla poskytnout uživatelsky vstřícné prostředky pro řešení a předávání výsledků posouzení, a to i ve strojově čitelném formátu. Online nástroj pro zprávy o posouzení interoperability by měl sloužit k zajištění jednoduchého a uživatelsky vstřícného rozhraní pro vypracovávání a zveřejňování těchto zpráv. Standardizovaný výstup zpráv ve strojově čitelném formátu by mohl být využit pro účely monitorování. Tento nástroj by měl rovněž usnadňovat strojový překlad a měl by být začleněn do portálu Interoperabilní Evropa. V zájmu podpory interoperability a bezproblémové integrace by měl online nástroj také přijmout model otevřených dat odvozený ze společného kontrolního seznamu pro zprávy o posouzení interoperability a být s tímto modelem v souladu. Zásadní význam má také zajištění rozhraní pro programování aplikací, které umožňuje začlenění nástroje do stávajících platforem pro podávání zpráv, čímž se maximalizuje užitečnost a efektivnost pro všechny zúčastněné strany. Používání online nástroje by sice mělo být dobrovolné, ale předložením nezbytných údajů a umožněním jejich zveřejnění na portálu Interoperabilní Evropa by se povinnost subjektu Unie nebo subjektu veřejného sektoru zveřejnit zprávu obsahující výsledek posouzení interoperability na veřejném místě měla považovat za splněnou.

(25) Subjekty Unie nebo subjekty veřejného sektoru, které hledají řešení interoperability, by měly mít možnost vyžádat si od jiných subjektů Unie nebo subjektů veřejného sektoru řešení interoperability, která tyto subjekty používají, jako jsou osvědčené postupy, specifikace a softwarový kód, spolu se související dokumentací. Sdílení by se mělo stát standardem. Kromě toho by subjekty Unie nebo subjekty veřejného sektoru měly usilovat o vývoj nových řešení interoperability nebo o další rozvoj stávajících řešení interoperability. Přitom by měly upřednostňovat řešení, která nezahrnují restriktivní licenční podmínky, jsou-li tato řešení rovnocenná. Sdílení řešení interoperability by nicméně nemělo být chápáno jako požadavek, aby se subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru vzdaly svých práv duševního vlastnictví.

(26) Pokud orgány veřejné správy sdílejí svá řešení s jinými orgány veřejné správy nebo s veřejností, jednají ve veřejném zájmu. Ještě důležitější je to u inovativních technologií. Například díky otevřenému zdrojovému kódu jsou algoritmy transparentní a jsou tak umožněny nezávislé audity a reprodukovatelné stavební prvky. Sdílení řešení interoperability mezi orgány veřejné správy by mělo vytvořit podmínky pro vytvoření otevřeného ekosystému digitálních technologií pro veřejný sektor, což může přinést řadu výhod.

(27) Při sledování soudržnosti doporučených řešení interoperability a navrhování opatření k zajištění jejich kompatibility se stávajícími řešeními, která mají společný účel, by měl sbor zohlednit zastarávání řešení.

(28) Evropský rámec interoperability by měl zajišťovat soudržnost a být uznáván jako jednotný referenční rámec pro přístup Unie k interoperabilitě v odvětví veřejných služeb. Kromě toho mohou řešit potřeby konkrétních odvětví, oblastí nebo správních úrovní specializované rámce interoperability. Tyto rámce, které jsou nezávazné, by měly dále podporovat zavádění řešení interoperability a přístup „interoperabilita již od fáze návrhu“.

(29) Evropský rámec interoperability by měl mimo jiné podporovat zásadu mnohojazyčnosti ve veřejném sektoru.

(30) Evropský rámec interoperability by měl být vyvíjen sborem. Sbor by měl být složen z jednoho zástupce za každý členský stát a z jednoho zástupce Komise. Členské státy společně s Komisí tak budou v centru vývoje a provádění Evropského rámce interoperability. V případě potřeby by měl sbor Evropský rámec interoperability aktualizovat.

(31) Specializované rámce interoperability vydané jako doplněk k Evropskému rámci interoperability by měly zohledňovat stávající odvětvové rámce vytvořené na úrovni Unie, například v odvětví zdravotnictví, a neměly by je ovlivňovat.

(32) Interoperabilita je přímo spojena s otevřenými specifikacemi a normami a je závislá na jejich používání. Veřejný sektor Unie by proto měl mít možnost dohodnout se na průřezových otevřených specifikacích a dalších řešeních na podporu interoperability. Nový rámec by měl stanovit jasný postup pro vytváření a podporu doporučených dohodnutých řešení interoperability v budoucnosti, která by nesla označení „řešení pro Interoperabilní Evropu“. Tímto způsobem bude mít veřejný sektor koordinovanější hlas, kterým učiní z potřeb veřejného sektoru a veřejných hodnot předmět širších diskusí. Sbor by se měl dohodnout na obecných kritériích, která by tato řešení měla splňovat. Sbor by měl mít možnost svá doporučení vzít zpět. Pokud sbor vezme svá doporučení zpět, mělo by být označení „řešení pro Interoperabilní Evropu“ z příslušných řešení interoperability odstraněno a řešení interoperability by v případě potřeby mohla být z portálu Interoperabilní Evropa vymazána.

(33) Mnoho specifikací interoperability používaných veřejným sektorem by mohlo být odvozeno ze stávajících právních předpisů Unie. Proto je nutné vytvořit vazbu mezi všemi specifikacemi pro transevropské digitální veřejné služby, které jsou podle právních předpisů Unie povinné. Pro prováděcí orgány není vždy snadné najít požadavky v nejnovějším a strojově čitelném formátu. Jednotné kontaktní místo v podobě portálu Interoperabilní Evropa a jasná pravidla pro metadata informací týkajících se těchto požadavků mají subjektům veřejného sektoru pomoci zajistit, aby jejich infrastruktury digitálních služeb byly v souladu se stávajícími i budoucími pravidly.

(34) Portál Interoperabilní Evropa by měl být vyvinut na základě stávajících iniciativ a zřízen jako snadno přístupný referenční rámec pro řešení interoperability, posuzování, znalosti a komunity. Portál Interoperabilní Evropa by měl sloužit jako propojení na oficiální zdroje a měl by být otevřen podnětům od Sdružení pro Interoperabilní Evropu zřízeného tímto nařízením.

(35) Portál Interoperabilní Evropa by měl zpřístupnit řešení interoperability, která se řídí zásadami Evropského rámce interoperability, jako je otevřenost, přístupnost, technická neutralita, opakovaná použitelnost, bezpečnost a soukromí, a měl by umožňovat vyhledávání těchto řešení. Mělo by se jasně rozlišovat mezi řešeními pro Interoperabilní Evropu doporučenými sborem a ostatními řešeními interoperability, jako jsou řešení, která jsou proaktivně sdílena pro opakované použití orgány veřejné správy, řešení spojená s politikami Unie a příslušná řešení z vnitrostátních portálů. Příklady použití by mělo být možné na portálu Interoperabilní Evropa vyhledávat podle země nebo podle typu veřejné služby, kterou podporují. Způsob kategorizace řešení na portálu Interoperabilní Evropa by měl být konzultován se sborem.

(36) Vzhledem k tomu, že otevřený zdrojový kód umožňuje uživatelům aktivně posuzovat a kontrolovat interoperabilitu a bezpečnost řešení, je důležité, aby otevřený zdrojový kód podporoval zavádění řešení interoperability. V této souvislosti by se mělo podporovat používání licencí s otevřeným zdrojovým kódem s cílem zvýšit právní jasnost a vzájemné uznávání licencí v členských státech. Prostřednictvím veřejné licence Evropské unie (dále jen „EUPL“) již Komise poskytuje řešení pro takové udělování licencí. Portály členských států shromažďující řešení s otevřeným zdrojovým kódem, které jsou propojeny s portálem Interoperabilní Evropa, by měly umožňovat používání EUPL, přičemž není vyloučena možnost, aby tyto portály mohly umožňovat použití jiných licencí s otevřeným zdrojovým kódem.

(37) V současné době jsou elektronicky poskytované nebo spravované veřejné služby Unie často závislé na poskytovatelích mimo Unii. Strategickým zájmem Unie je zajistit, aby si zachovala a rozvíjela základní technologické kapacity pro zabezpečení svého jednotného digitálního trhu, a zejména pro zajištění poskytování služeb, ochranu kritických sítí a informačních systémů a poskytování klíčových veřejných služeb. Podpůrná opatření pro Interoperabilní Evropu by měla pomoci veřejné správě, aby se rozvíjela a byla schopna začlenit nové úkoly a nové oblasti do přeshraničních souvislostí. Interoperabilita je podmínkou pro to, aby nedošlo k technologické závislosti, přičemž umožňuje technický rozvoj a podporuje inovace, což by mělo zvýšit globální konkurenceschopnost Unie a její odolnost a otevřenou strategickou autonomii.

(38) Je nezbytné zřídit správní mechanismus, který usnadní provádění politik Unie způsobem, jenž zajistí interoperabilitu. Tento mechanismus by se měl zaměřit na interoperabilní digitální provádění politik poté, co byly přijaty ve formě právních aktů, a měl by sloužit k rozvoji řešení interoperability na základě potřeb. Měl by podporovat subjekty veřejného sektoru. Projekty na podporu provádění politiky, které mají podpořit subjekty veřejného sektoru, by měl Komisi navrhovat sbor a Komise by měla rozhodovat o jejich zavedení, s náležitým ohledem na případnou potřebu neoficiálních, strojově proveditelných verzí politiky, jako jsou referenční prováděcí modely nebo kód, které lze opakovaně použít na všech úrovních veřejné správy.

(39) Všechny úrovně veřejné správy by měly při navrhování, vývoji a provozování veřejných služeb spolupracovat s inovativními organizacemi, včetně podniků a neziskových subjektů. Podpora technologické spolupráce mezi subjekty veřejného a soukromého sektoru podporující digitální transformaci veřejného sektoru (dále jen „GovTech“) a mezi subjekty veřejného sektoru, výzkumnými a vzdělávacími institucemi, začínajícími a inovativními malými a středními podniky a organizacemi občanské společnosti (dále jen „CivicTech“) je účinným prostředkem k podpoře inovací ve veřejném sektoru, flexibility a propagace využívání nástrojů interoperability mezi soukromým a veřejným sektorem. Podpora otevřeného ekosystému GovTech v Unii, který sdružuje veřejné a soukromé subjekty přes hranice a zahrnuje různé úrovně veřejné správy, by měla umožnit rozvoj inovativních iniciativ zaměřených na navrhování a zavádění řešení interoperability v oblasti GovTech.

(40) Přeshraniční určení společných inovačních potřeb a priorit a zaměření společného úsilí v oblasti GovTech a experimentování by pomohlo subjektům veřejného sektoru v rámci Unie sdílet rizika, získané zkušenosti a výsledky inovačních opatření. Tyto činnosti budou využívat zejména široké základny začínajících a malých a středních podniků v oblasti technologií v Unii. Úspěšné projekty v oblasti GovTech a inovační opatření, jež byla testována v rámci inovačních opatření Interoperabilní Evropy, by měly pomoci rozšířit nástroje v oblasti GovTech a řešení interoperability pro opakované použití.

(41) Opatření na podporu Interoperabilní Evropy by mohla těžit z bezpečného prostoru pro experimentování a zároveň zajistit zodpovědné inovace a začlenění vhodných opatření ke zmírnění rizik a záruk. Aby byl zajištěn právní rámec, který je vstřícný k inovacím, schopný obstát v budoucnosti a odolný vůči narušení, mělo by být umožněno provádět tyto projekty v regulačních pískovištích pro interoperabilitu. Regulační pískoviště pro interoperabilitu by měla sestávat z kontrolovaných testovacích prostředí, která usnadňují vývoj a testování inovativních řešení předtím, než jsou tato řešení integrována do sítí a informačních systémů veřejného sektoru. Cílem zřízení regulačních pískovišť pro interoperabilitu by mělo být podpořit interoperabilitu prostřednictvím inovativních řešení, a to vytvořením kontrolovaného experimentálního a testovacího prostředí s cílem zajistit soulad řešení s tímto nařízením a dalšími příslušnými unijními a vnitrostátními právními předpisy, zvýšit právní jistotu inovátorů a příslušných orgánů a zlepšit chápání příležitostí, vznikajících rizik a dopadů nových řešení. Pro zajištění jednotného provádění v celé Unii a dosažení úspor z rozsahu je vhodné stanovit společná pravidla pro implementaci regulačních pískovišť pro interoperabilitu. Evropský inspektor ochrany údajů má pravomoc ukládat subjektům Unie v souvislosti s regulačními pískovišti pro interoperabilitu správní pokutu podle čl. 58 odst. 2 písm. i) nařízení (EU) 2018/1725.

(42) Je nezbytné stanovit pravidla pro použití osobních údajů, které byly shromážděny pro jiné účely, a to s cílem vývoje určitých řešení interoperability ve veřejném zájmu v rámci regulačního pískoviště pro interoperabilitu v souladu s čl. 6 odst. 4 nařízení (EU) 2016/679 a článkem 5 nařízení (EU) 2018/1725 a aniž je dotčen čl. 4 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ([10]). Nadále platí veškeré ostatní povinnosti pro správce údajů

([10]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

a práva subjektů údajů podle nařízení (EU) 2016/679 a (EU) 2018/1725 a směrnice (EU) 2016/680. Toto nařízení zejména neposkytuje právní základ ve smyslu čl. 22 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) 2016/679 nebo čl. 24 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) 2018/1725. Cílem tohoto nařízení je pouze stanovit zpracování osobních údajů v rámci regulačního pískoviště pro interoperabilitu. Jakékoli jiné zpracování osobních údajů, které spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, by vyžadovalo samostatný právní základ.

(43) Aby se zvýšila transparentnost zpracování osobních údajů subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru, měl by portál Interoperabilní Evropa poskytovat přístup k informacím o zpracování osobních údajů v rámci regulačních pískovišť pro interoperabilitu v souladu s nařízeními (EU) 2016/679 a (EU) 2018/1725.

(44) Je třeba zlepšit porozumění otázkám interoperability, zejména mezi zaměstnanci veřejného sektoru. V tomto ohledu je klíčová průběžná odborná příprava, přičemž spolupráce a koordinace v této oblasti by měla být podporována. Kromě odborné přípravy týkající se řešení pro Interoperabilní Evropu by všechny iniciativy měly, kde je to vhodné, vycházet ze sdílení zkušeností a řešení a z výměny a podpory osvědčených postupů nebo by je měla tato sdílení a výměny doprovázet. Za tímto účelem by Komise měla vypracovat kurzy odborné přípravy a školicí materiály a podpořit rozvoj certifikačního programu týkajícího se otázek interoperability, aby podpořila osvědčené postupy, kvalifikaci lidských zdrojů a kulturu excelence. Komise by měla přispět ke zvýšení všeobecné dostupnosti a využívání odborné přípravy v oblasti interoperability veřejného sektoru na vnitrostátní, regionální a místní úrovni v souladu se strategiemi Unie pro digitální dovednosti. Komise a členské státy by měly podporovat budování kapacit, zejména v rámci veřejné správy, pokud jde o změnu kvalifikace a prohlubování dovedností potřebných pro provádění tohoto nařízení.

(45) Pro vytvoření mechanismu usnadňujícího proces vzájemného učení mezi subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru a sdílení osvědčených postupů při zavádění řešení pro Interoperabilní Evropu v členských státech je nezbytné přijmout ustanovení týkající se postupu vzájemného hodnocení. Vzájemná hodnocení by měla poskytnout cenné poznatky a doporučení pro subjekt veřejného sektoru, který je předmětem daného hodnocení. Zejména by mohla přispět k usnadnění přenosu technologií, nástrojů, opatření a postupů mezi účastníky vzájemného hodnocení. Vzájemná hodnocení by měla představovat funkční způsob, jak sdílet osvědčené postupy mezi členskými státy a subjekty Unie s různou úrovní vyspělosti v oblasti interoperability. Vzájemné hodnocení by mělo být možné provádět v případě potřeby na dobrovolném základě na žádost subjektu Unie nebo subjektu veřejného sektoru. Aby se zajistilo, že proces vzájemného hodnocení bude nákladově efektivní a přinese jasné a přesvědčivé výsledky, a aby se zároveň zabránilo zbytečné administrativní zátěži, měla by mít Komise možnost na základě vzniklých potřeb a po konzultaci se sborem přijmout pokyny k metodice a obsahu těchto vzájemných hodnocení.

(46) Sbor by měl usnadňovat rozvoj obecného směřování strukturované spolupráce v rámci Interoperabilní Evropy při podpoře digitálního propojení a interoperability veřejných služeb v Unii a provádět dohled nad strategickými a prováděcími činnostmi souvisejícími s touto spoluprací. Sbor by měl plnit své úkoly s přihlédnutím k pravidlům přeshraniční interoperability a k již zavedeným řešením pro stávající sítě a informační systémy.

(47) Byly zřízeny určité subjekty Unie, například Evropský sbor pro datové inovace a Rada pro evropský prostor pro zdravotní data, jejichž úkolem je mimo jiné zvyšovat interoperabilitu na úrovni konkrétních oblastí nebo politik. Žádný ze stávajících subjektů však nemá za úkol řešit závazné požadavky na transevropské digitální veřejné služby. Sbor by měl podporovat subjekty Unie, které pracují na politikách, akcích a řešeních týkajících se přeshraniční interoperability transevropských digitálních veřejných služeb, například v oblasti sémantické interoperability pro přenositelnost a opakované použití datových prostorů. Sbor by měl spolupracovat se všemi relevantními subjekty Unie s cílem zajistit soulad a synergie mezi opatřeními v oblasti přeshraniční interoperability a opatřeními v jednotlivých odvětvích. Za tímto účelem může Komise, jež předsedá sboru, přizvat odborníky se zvláštní způsobilostí v oblasti, která je na pořadu jednání, včetně zástupců regionálních a místních orgánů a komunit zabývajících se otevřeným zdrojovým kódem a normalizací.

(48) Pokrok v interoperabilitě veřejného sektoru vyžaduje aktivní zapojení a angažovanost odborníků, odborníků z praxe, uživatelů a zainteresovaných občanů napříč členskými státy. Toto úsilí zahrnuje všechny úrovně veřejné správy, celostátní, regionální i místní, a podílejí se na něm mezinárodní partneři, výzkumné a vzdělávací instituce i relevantní komunity a soukromý sektor. Aby bylo možné využít jejich odborných znalostí, dovedností a kreativity, mělo by specializované fórum „Sdružení pro Interoperabilní Evropu" pomoci sdílet zpětnou vazbu a uživatelské a provozní potřeby, určit oblasti dalšího rozvoje a priority spolupráce v oblasti interoperability v Unii. Založení Sdružení pro Interoperabilní Evropu by mělo podpořit koordinaci a spolupráci mezi strategickými a operativními klíčovými aktéry v oblasti interoperability.

(49) Sdružení pro Interoperabilní Evropu by mělo být otevřené všem zúčastněným stranám. Přístup do Sdružení pro Interoperabilní Evropu by měl být co nejjednodušší, bez zbytečných překážek a administrativní zátěže. Sdružení pro Interoperabilní Evropu by mělo sdružovat veřejné a soukromé zúčastněné strany, včetně občanů, disponující odbornými znalostmi v oblasti přeshraniční interoperability, a pocházející z různých sfér činností, jako je například akademická sféra, výzkum a inovace, vzdělávání, normalizace a specifikace, podnikání a veřejná správa na všech úrovních. Měla by být podporována aktivní účast ve Sdružení pro Interoperabilní Evropu, včetně stanovení podpůrných opatření a možností financování.

(50) S cílem zajistit účinné a účelné provádění tohoto nařízení je nezbytné určit příslušné vnitrostátní orgány, které budou za jeho provádění odpovědné. V mnohých členských státech již některé subjekty úlohu rozvíjení interoperability plní. Tyto subjekty by měly mít možnost převzít v souladu s tímto nařízením úlohu takového příslušného orgánu, a pokud existuje více než jeden příslušný vnitrostátní orgán, mělo by být z jejich řad určeno jednotné kontaktní místo.

(51) Jako hlavní nástroj Unie pro koordinaci veřejných investic do řešení interoperability a stanovení plánu provádění tohoto nařízení by měla být vypracována agenda pro Interoperabilní Evropu. Měla by poskytovat ucelený přehled o možnostech a závazcích financování v dané oblasti a ve vhodných případech začlenit související programy Unie. Tato činnost by měla přispět k vytváření synergií a ke koordinaci finanční podpory související s rozvojem interoperability a k zamezení zdvojování činností na všech úrovních veřejné správy.

(52) Měly by být shromažďovány informace, které budou sloužit jako vodítko pro účinné a účelné provádění tohoto nařízení, včetně informací na podporu práce sboru a podkladů pro hodnocení tohoto nařízení v souladu s interinstitucionální dohodou ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([11]). Komise by proto měla provádět monitorování a hodnocení tohoto nařízení. Hodnocení by mělo být založeno na pěti kritériích, kterými jsou účinnost, účelnost, relevance, soudržnost a přidaná hodnota, se zvláštním zaměřením na dopad nařízení na přeshraniční interoperabilitu transevropských digitálních veřejných služeb jakožto faktor umožňující bezproblémové a přístupné digitální veřejné služby, snížení administrativní zátěže a potřebu dalších opatření a politik na úrovni Unie. Toto hodnocení by také mělo být podkladem pro posuzování dopadů možných dalších opatření. Komise by dále měla po konzultaci se sborem vypracovat metodiku, postup a ukazatele pro monitorování. Mechanismus monitorování by měl být koncipován tak, aby minimalizoval administrativní zátěž členských států co největším možným opakovaným využitím stávajících zdrojů údajů a vytvářením synergií se stávajícími monitorovacími mechanismy, jako je index digitální ekonomiky a společnosti, srovnávací zpráva k elektronické veřejné správě a trajektorie politického programu Digitální dekáda 2030, které byly stanoveny rozhodnutím (EU) 2022/2481.

(53) Komise by měla předložit a prezentovat výroční zprávu o interoperabilitě v Unii Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva by se měla zabývat pokrokem v přeshraniční interoperabilitě transevropských digitálních veřejných služeb, překážkami provádění a faktory posilujícími provádění a výsledky dosaženými v průběhu času v souladu s tématy monitorování uvedenými v tomto nařízení. V případě ukazatelů, u nichž údaje nejsou k dispozici, by členské státy měly tyto údaje včas poskytnout prostřednictvím sboru, aby bylo zajištěno účinné vypracování zprávy. Kvalita této zprávy závisí na včasné dostupnosti údajů.

([11]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

(54) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci ke stanovení pravidel a podmínek pro zřízení a fungování regulačních pískovišť pro interoperabilitu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([12]).

(55) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž posílit vnitřní trh podporou přeshraniční interoperability transevropských digitálních veřejných služeb, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU"). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(56) Uplatňování tohoto nařízení by mělo být odloženo o tři měsíce od data jeho vstupu v platnost, aby měly členské státy a subjekty Unie dostatek času se na jeho uplatňování připravit. Tato doba odloženého uplatňování je nezbytná pro zřízení sboru a Sdružení pro Interoperabilní Evropu a pro jmenování koordinátorů interoperability. Kromě toho by toto nařízení mělo členským státům a subjektům Unie poskytnout čas na přípravu účinného provádění posouzení interoperability a každému členskému státu čas na určení jednoho nebo více příslušných vnitrostátních orgánů a jednotného kontaktního místa. Ustanovení o posuzování interoperability, příslušných vnitrostátních orgánech a jednotných kontaktních místech by se proto měla použít devět měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

(57) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 a dne 13. ledna 2023 vydal své stanovisko ([13]),

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola 1

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví opatření na podporu přeshraniční interoperability transevropských digitálních veřejných služeb, čímž přispívá k interoperabilitě využívaných sítí a informačních systémů, a to stanovením společných pravidel a rámce pro jejich správu.

2. Toto nařízení se vztahuje na subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru, které regulují, poskytují, spravují nebo implementují transevropské digitální veřejné služby.

3. Toto nařízení se použije, aniž je dotčena pravomoc členských států vymezit, co se rozumí veřejnými službami, nebo jejich pravomoc přijímat procesní pravidla nebo poskytovat, spravovat nebo provádět tyto služby.

4. Tímto nařízením není dotčena pravomoc členských států, pokud jde o činnosti týkající se veřejné bezpečnosti, obrany a národní bezpečnosti.

5. Toto nařízení se netýká poskytování informací, jejichž zpřístupnění by bylo v rozporu s podstatnými zájmy veřejné bezpečnosti, obrany nebo národní bezpečnosti členských států.

([12]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

([13]) Úř. věst. C 60, 17.2.2023, s. 17.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „přeshraniční interoperabilitou“ schopnost subjektů Unie a subjektů veřejného sektoru členských států vzájemně přeshraničně interagovat sdílením dat, informací a znalostí prostřednictvím digitálních procesů v souladu s právními, organizačními, sémantickými a technickými požadavky souvisejícími s touto přeshraniční interakcí;

2) „transevropskými digitálními veřejnými službami“ digitální služby, které si poskytují subjekty Unie nebo subjekty veřejného sektoru mezi sebou navzájem nebo které poskytují tyto subjekty fyzickým či právnickým osobám v Unii a které vyžadují interakci přes hranice členských států mezi subjekty Unie navzájem nebo mezi subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru prostřednictvím jejich sítí a informačních systémů;

3) „sítí a informačním systémem“ síť a informační systém ve smyslu čl. 6 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ([14]);

4) „řešením interoperability“ opakovaně použitelné aktivum týkající se právních, organizačních, sémantických nebo technických požadavků, které má umožnit přeshraniční interoperabilitu, jako jsou koncepční rámce, pokyny, referenční architektury, technické specifikace, normy, služby a aplikace, jakož i dokumentované technické součásti, jako je zdrojový kód;

5) „subjekty Unie“ orgány, instituce a jiné subjekty zřízené Smlouvou o EU, Smlouvou o fungování EU nebo Smlouvou o založení Evropského společenství pro atomovou energii nebo na základě uvedených smluv;

6) „subjektem veřejného sektoru“ subjekt veřejného sektoru ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1024 ([15]);

7) „daty“ data ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/868 ([16]);

8) „strojově čitelným formátem“ strojově čitelný formát ve smyslu čl. 2 bodu 13 směrnice (EU) 2019/1024;

9) „GovTech“ technologická spolupráce mezi subjekty veřejného a soukromého sektoru podporující digitální transformaci veřejného sektoru;

10) „normou“ norma ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ([17]);

11) „technickou specifikací IKT“ technická specifikace IKT ve smyslu čl. 2 bodu 5 nařízení (EU) č. 1025/2012;

12) „licencí s otevřeným zdrojovým kódem“ licence, v jejímž rámci je na základě jednostranného prohlášení držitele práv, případně za určitých podmínek, povoleno opakované použití, redistribuce a změna softwaru pro všechna užití a v jejímž rámci je zdrojový kód softwaru zpřístupněn uživatelům bez jakéhokoli rozlišení;

13) „nejvyšší úrovní vedení“ vedoucí, vedoucí orgán nebo koordinační orgán a orgán dohledu na nejvyšší správní úrovni, s ohledem na opatření pro řízení na vysoké úrovni v každém subjektu Unie;

([14]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ze dne 14. prosince 2022 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně kybernetické bezpečnosti v Unii a o změně nařízení (EU) č. 910/2014 a směrnice (EU) 2018/1972 a o zrušení směrnice (EU) 2016/1148 (směrnice NIS 2) (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 80).

([15]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1024 ze dne 20. června 2019 o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 172, 26.6.2019, s. 56).

([16]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/868 ze dne 30. května 2022 o evropské správě dat a o změně nařízení (EU) 2018/1724 (akt o správě dat) (Úř. věst. L 152, 3.6.2022, s. 1).

([17]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

14) „regulačním pískovištěm pro interoperabilitu“ kontrolované prostředí, které je subjektem Unie nebo subjektem veřejného sektoru zřízeno pro účely vývoje, trénování, testování a validace inovativních řešení interoperability, tam, kde je to vhodné, v reálných podmínkách, a které po omezenou dobu pod regulačním dohledem podporuje přeshraniční interoperabilitu transevropských digitálních veřejných služeb;

15) „závazným požadavkem“ povinnost, zákaz, podmínka, kritérium nebo omezení právní, organizační, sémantické nebo technické povahy, které stanoví subjekt Unie nebo subjekt veřejného sektoru v souvislosti s jednou nebo několika transevropskými digitálními veřejnými službami a které mají dopad na přeshraniční interoperabilitu.

Článek 3

Posouzení interoperability

1. Před přijetím rozhodnutí o nových nebo podstatně pozměněných závazných požadavcích provede subjekt Unie nebo subjekt veřejného sektoru posouzení interoperability.

Pokud již bylo ve vztahu k závazným požadavkům posouzení interoperability provedeno nebo pokud jsou závazné požadavky provedeny řešeními poskytnutými subjekty Unie, není dotčený subjekt veřejného sektoru povinen provést ve vztahu k těmto požadavkům další posouzení interoperability. Pro soubor závazných požadavků může být provedeno jedno posouzení interoperability.

Dotčený subjekt Unie nebo subjekt veřejného sektoru může rovněž provést posouzení interoperability v jiných případech.

2. Posouzení interoperability vhodným způsobem určí a posoudí:

a) dopady závazných požadavků na přeshraniční interoperabilitu s využitím Evropského rámce interoperability uvedeného v článku 6 jako podpůrného nástroje;

b) zúčastněné strany, pro něž jsou závazné požadavky relevantní;

c) řešení pro Interoperabilní Evropu uvedená v článku 7, která podporují provádění závazných požadavků.

Dotčený subjekt Unie nebo subjekt veřejného sektoru zveřejní ve strojově čitelném formátu usnadňujícím strojový překlad na oficiální internetové stránce zprávu o výsledku posouzení interoperability, včetně položek uvedených na seznamu v příloze. Tuto zprávu musí elektronicky sdílet se Sborem pro Interoperabilní Evropu zřízeným podle článku 15 (dále jen „sbor“). Povinností stanovenou v tomto odstavci nejsou omezena stávající pravidla členských států týkající se přístupu k dokumentům. Zveřejnění zprávy nesmí ohrozit práva duševního vlastnictví ani obchodní tajemství, veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost.

3. Subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru mohou rozhodnout, který subjekt má poskytnout nezbytnou podporu k provedení posouzení interoperability. Komise poskytne na podporu posouzení interoperability technické nástroje, včetně online nástroje, který usnadní vyhotovení zprávy a její zveřejnění na portálu Interoperabilní Evropa uvedeném v článku 8.

4. Dotčený subjekt Unie nebo subjekt veřejného sektoru konzultuje přímo dotčené příjemce služeb, včetně občanů, nebo jejich zástupce. Touto konzultací nesmí být dotčena ochrana obchodních nebo veřejných zájmů ani bezpečnost těchto služeb.

5. Sbor přijme nejpozději do 12. ledna 2025 pokyny uvedené v čl. 15 odst. 5 písm. a).

Článek 4

Sdílení a opakované použití řešení interoperability mezi subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru

1. Subjekt Unie nebo subjekt veřejného sektoru zpřístupní každému jinému subjektu Unie nebo subjektu veřejného sektoru, který požádá o řešení interoperability podporující transevropskou digitální veřejnou službu, toto řešení včetně technické dokumentace a v příslušných případech historie verzí, zdokumentovaného zdrojového kódu a odkazů na použité otevřené normy nebo technické specifikace.

Povinnost sdílení se nevztahuje na žádné z těchto řešení interoperability:

a) řešení interoperability, která podporují postupy, jež nespadají do rozsahu veřejných úkolů dotčeného subjektu Unie nebo subjektu veřejného sektoru, jak jsou vymezeny právními předpisy nebo jinými závaznými pravidly, nebo pokud tato pravidla neexistují, jak jsou tyto postupy vymezeny v souladu s běžnou správní praxí v dotčených subjektech Unie nebo členském státě, pokud je rozsah veřejných úkolů transparentní a přezkoumatelný;

b) řešení interoperability, k nimž mají třetí strany práva duševního vlastnictví, která omezují možnosti sdílení daného řešení pro opakované použití;

c) řešení interoperability, k nimž je přístup vyloučen nebo omezen z důvodu:

   i) citlivých informací týkajících se ochrany kritické infrastruktury ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice Rady 2008/114/ES ([18]);

   ii) ochrany obranných zájmů nebo veřejné bezpečnosti, včetně vnitrostátní kritické infrastruktury.

2. Aby mohl opakovaně používající subjekt dané řešení interoperability samostatně spravovat, musí sdílející subjekt specifikovat veškeré podmínky, které se na opakované použití daného řešení vztahují, včetně záruk poskytovaných opakovaně používajícímu subjektu, pokud jde o spolupráci, podporu a údržbu. Tyto podmínky mohou rovněž zahrnovat vyloučení odpovědnosti sdílejícího subjektu v případě zneužití řešení interoperability subjektem, který je opakovaně používá. Před přijetím řešení interoperability poskytne opakovaně používající subjekt sdílejícímu subjektu na požádání posouzení řešení týkající se jeho možnosti samostatně řídit kybernetickou bezpečnost a vývoj opakovaně použitého řešení interoperability.

3. Povinnost uvedená v odstavci 1 může být splněna zveřejněním relevantního obsahu na portálu Interoperabilní Evropa nebo na portálech, v katalozích nebo v úložištích připojených k portálu Interoperabilní Evropa. V takovém případě se odstavec 2 na sdílející subjekt nevztahuje. Na žádost sdílejícího subjektu zveřejní Komise na portálu Interoperabilní Evropa relevantní obsah.

4. Subjekt Unie nebo subjekt veřejného sektoru nebo třetí strana, které opakovaně používají řešení interoperability, je mohou přizpůsobit vlastním potřebám, pokud toto přizpůsobení neomezuje práva duševního vlastnictví v držení třetí strany. Pokud bylo řešení interoperability zveřejněno podle odstavce 3, zveřejní se stejným způsobem i přizpůsobené řešení interoperability.

5. Sdílející subjekt a opakovaně používající subjekt mohou uzavřít dohodu o sdílení nákladů na budoucí vývoj řešení interoperability.

6. Při rozhodování o implementaci řešení interoperability subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru upřednostní implementaci takových řešení interoperability, která nezahrnují restriktivní licenční podmínky, jako jsou řešení s otevřeným zdrojovým kódem, jsou-li tato řešení interoperability rovnocenná z hlediska funkcí, celkových nákladů, zaměření na uživatele, kybernetické bezpečnosti nebo jiných relevantních objektivních kritérií. Komise poskytuje podporu při určování těchto řešení interoperability, jak je stanoveno v článku 9.

7. Sbor přijme pokyny pro sdílení řešení interoperability.

([18]) Směrnice Rady 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu (Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75).

Kapitola 2

Nástroje umožňující evropskou interoperabilitu

Článek 5

Obecné zásady

1. Komise zveřejní řešení pro Interoperabilní Evropu a Evropský rámec interoperability na portálu Interoperabilní Evropa, a to elektronickými prostředky ve formátech, které jsou otevřené, strojově čitelné, přístupné pro osoby se zdravotním postižením v souladu se směrnicemi (EU) 2016/2102 ([19]) a (EU) 2019/882 ([20]), vyhledatelné a v příslušných případech opakovaně použitelné, spolu s jejich zdokumentovaným zdrojovým kódem a metadaty. Strojově přeložené verze řešení pro Interoperabilní Evropu se zveřejní na portálu Interoperabilní Evropa ve všech úředních jazycích orgánů Unie.

2. Sbor monitoruje celkovou soudržnost doporučených řešení interoperability a navrhuje opatření, která v příslušných případech zajistí jejich kompatibilitu s jinými řešeními interoperability, se kterými mají společný účel, a zároveň v relevantních případech podpoří jejich doplňkovost ve vztahu k novým technologiím nebo přechod na ně.

Článek 6

Evropský rámec interoperability a specializované rámce interoperability

1. Sbor vypracuje Evropský rámec interoperability. Tento rámec předloží sbor Komisi k přijetí. Pokud Komise Evropský rámec interoperability přijme, zveřejní jej v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Evropský rámec interoperability poskytne vzor a soubor doporučení pro právní, organizační, sémantickou a technickou interoperabilitu a pro jeho správu, které jsou určeny všem subjektům spadajícím do oblasti působnosti tohoto nařízení za účelem usnadnění vzájemné interakce prostřednictvím jejich sítí a informačních systémů. Evropský rámec interoperability se zohlední při posuzování interoperability podle článku 3 a přílohy.

3. Komise může po konzultaci se sborem přijmout další rámce interoperability (specializované rámce interoperability) zaměřené na potřeby konkrétních odvětví nebo správních úrovní. Specializované rámce interoperability jsou založeny na Evropském rámci interoperability. Sbor posuzuje sladění specializovaných rámců interoperability s Evropským rámcem interoperability. Komise zveřejní specializované rámce interoperability na portálu Interoperabilní Evropa.

4. Pokud členský stát vypracovává vnitrostátní rámec interoperability a další příslušné vnitrostátní politiky, strategie nebo pokyny, v maximální míře přitom zohlední Evropský rámec interoperability.

Článek 7

Řešení pro Interoperabilní Evropu

1. Sbor doporučuje řešení interoperability pro přeshraniční interoperabilitu transevropských digitálních veřejných služeb. Je-li řešení interoperability doporučeno sborem, ponese označení „řešení pro Interoperabilní Evropu“ a zveřejní se na portálu Interoperabilní Evropa, čímž se jasně rozlišuje mezi řešeními pro Interoperabilní Evropu a ostatními řešeními. Pokud sbor své doporučení vezme zpět, odstraní se označení „řešení pro Interoperabilní Evropu“ a, v případě potřeby se řešení z portálu Interoperabilní Evropa vymaže.

([19]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti webových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru (Úř. věst. L 327, 2.12.2016, s. 1).

([20]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70).

2. Řešení pro Interoperabilní Evropu se řídí zásadami otevřenosti a opakovaného použití a musí splňovat kritéria uvedená v čl. 15 odst. 5 písm. i).

Článek 8

Portál Interoperabilní Evropa

1. Komise zřídí portál jakožto jednotné vstupní místo pro informace týkající se přeshraniční interoperability transevropských digitálních veřejných služeb (dále jen „portál Interoperabilní Evropa“). Portál Interoperabilní Evropa je přístupný elektronicky všem občanům, včetně osob se zdravotním postižením, a přístup k němu je bezplatný. Portál Interoperabilní Evropa musí mít alespoň tyto funkce:

a) poskytovat přístup k řešením pro Interoperabilní Evropu, a to uživatelsky vstřícným způsobem a alespoň s možností vyhledávání podle členského státu a veřejné služby;

b) poskytovat přístup k řešením interoperability jiným než řešení pro Interoperabilní Evropu, mezi něž patří mimo jiné řešení:

   i) sdílená podle čl. 4 odst. 3;

   ii) poskytnutá v rámci jiných politik Unie;

   iii) zveřejněná na jiných portálech, v katalozích nebo úložištích připojených k portálu Interoperabilní Evropa;

c) poskytovat přístup k technickým specifikacím IKT, na které lze odkázat v souladu s článkem 13 nařízení (EU) č. 1025/2012;

d) poskytovat přístup k informacím o zpracování osobních údajů v rámci regulačních pískovišť pro interoperabilitu uvedených v článcích 11 a 12, pokud bylo zjištěno vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů, jak je uvedeno v čl. 35 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a v článku 39 nařízení (EU) 2018/1725, jakož i přístup k informacím o mechanismech reakce za účelem neprodleného zmírnění tohoto rizika, včetně, tam kde je to vhodné, zveřejnění posouzení vlivu na ochranu osobních údajů;

e) podporovat výměnu znalostí mezi členy Sdružení pro Interoperabilní Evropu uvedeného v článku 16, například poskytováním systému zpětné vazby, umožňujícího jim vyjádřit své názory na opatření navrhovaná sborem nebo vyjádřit svůj zájem podílet se na činnostech souvisejících s prováděním tohoto nařízení;

f) uvádět seznamy osvědčených postupů a sdílet znalosti na podporu interoperability, případně včetně pokynů týkajících se zadávání veřejných zakázek, kybernetické bezpečnosti, integrace IT a správy dat;

g) poskytovat přístup k údajům vycházejícím z monitorování interoperability prováděném podle článku 20;

h) umožňovat občanům, podnikům, zejména malým a středním, a organizacím občanské společnosti poskytnout zpětnou vazbu ke zveřejněnému obsahu.

2. Sbor může Komisi navrhnout, aby na portálu Interoperabilní Evropa zveřejnila další řešení interoperability nebo aby na ně na portálu Interoperabilní Evropa učinila odkaz.

3. Řešení přístupná prostřednictvím portálu Interoperabilní Evropa:

a) nesmějí být předmětem práv třetích stran, která brání jejich šíření a používání;

b) nesmějí obsahovat osobní údaje či důvěrné informace;

c) musí mít vysokou úroveň souladu s řešeními pro Interoperabilní Evropu, což lze prokázat zveřejněním výsledku posouzení interoperability podle článku 3 a přílohy;

d) musí používat licenci umožňující alespoň to, aby řešení byla opakovaně použita jinými subjekty Unie nebo subjekty veřejného sektoru nebo aby byla vydána jako řešení s otevřeným zdrojovým kódem;

e) musí být pravidelně udržována na odpovědnost vlastníka řešení interoperability.

4. Pokud subjekt Unie nebo subjekt veřejného sektoru poskytuje portál, katalog nebo úložiště s podobnými funkcemi, přijme nezbytná a přiměřená opatření k zajištění interoperability s portálem Interoperabilní Evropa. Pokud tyto portály shromažďují řešení s otevřeným zdrojovým kódem, musí umožňovat použití veřejné licence Evropské unie.

5. Komise může přijmout pokyny k interoperabilitě pro portály, katalogy nebo úložiště s podobnými funkcemi, jako jsou ty uvedené v odstavci 4.

Kapitola 3

Opatření na podporu Interoperabilní Evropy

Článek 9

Projekty na podporu provádění politiky

1. Sbor může Komisi navrhnout, aby vytvořila projekty na podporu subjektů veřejného sektoru při digitálním provádění politik Unie, které zajistí přeshraniční interoperabilitu transevropských digitálních veřejných služeb („projekt na podporu provádění politiky“).

2. V projektu na podporu provádění politiky se uvedou:

a) stávající řešení pro Interoperabilní Evropu považovaná za nezbytná pro digitální provádění požadavků politiky;

b) veškerá chybějící řešení interoperability, která je třeba vyvinout a která jsou považována za nezbytná pro digitální provádění požadavků politiky;

c) další doporučená podpůrná opatření, jako jsou školení, sdílení odborných znalostí nebo vzájemná hodnocení, jakož i příležitosti k finanční podpoře při implementaci řešení interoperability.

3. Komise po konzultaci se sborem stanoví rozsah, časový plán, potřebné zapojení jednotlivých odvětví a správních úrovní a pracovní metody podpůrného projektu. Pokud Komise již provedla a zveřejnila posouzení interoperability podle článku 3, zohlední se výsledek tohoto posouzení při vytváření podpůrného projektu.

4. Za účelem posílení projektu na podporu provádění politiky může sbor navrhnout zřízení regulačního pískoviště pro interoperabilitu podle článku 11.

5. Výsledek projektu na podporu provádění politiky, jakož i řešení interoperability vyvinutá v rámci projektu, jsou otevřeně k dispozici a zveřejní se na portálu Interoperabilní Evropa.

Článek 10

Inovační opatření

1. Sbor může Komisi navrhnout zavedení inovačních opatření na podporu vývoje a zavádění inovativních řešení interoperability v Unii (dále jen „inovační opatření“).

2. Inovační opatření přispívají k rozvoji stávajících nebo nových řešení pro Interoperabilní Evropu a mohou do nich být zapojeni aktéři v oblasti GovTech.

3. Za účelem podpory vývoje inovačních opatření může sbor navrhnout zřízení regulačního pískoviště pro interoperabilitu.

4. Komise zpřístupní výsledky inovačních opatření na portálu Interoperabilní Evropa.

Článek 11

Zřízení regulačních pískovišť pro interoperabilitu

1. Za provoz regulačních pískovišť pro interoperabilitu odpovídají zúčastněné subjekty Unie nebo subjekty veřejného sektoru. Regulační pískoviště pro interoperabilitu, v nichž probíhá zpracování osobních údajů subjekty veřejného sektoru, jsou provozována pod dohledem vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů, jakož i dalších příslušných vnitrostátních, regionálních nebo místních orgánů dohledu. Regulační pískoviště pro interoperabilitu, v nichž probíhá zpracování osobních údajů subjekty Unie, jsou provozována pod dohledem evropského inspektora ochrany údajů.

2. Zřízení regulačního pískoviště pro interoperabilitu podle odstavce 1 má přispívat k těmto cílům:

a) podporovat inovace a usnadňovat vývoj a zavádění inovativních řešení digitální interoperability pro veřejné služby;

b) usnadnit přeshraniční spolupráci mezi příslušnými vnitrostátními, regionálními a místními orgány a využití synergií při poskytování veřejných služeb;

c) usnadnit rozvoj otevřeného evropského ekosystému GovTech, včetně spolupráce s malými a středními podniky, výzkumnými a vzdělávacími institucemi a začínajícími podniky;

d) zlepšit porozumění příslušných orgánů příležitostem nebo překážkám přeshraniční interoperability nebo inovativním řešením interoperability, včetně právních překážek;

e) přispívat k vývoji nebo aktualizaci řešení pro Interoperabilní Evropu;

f) přispívat k regulačnímu učení založenému na důkazech;

g) zlepšit právní jistotu a přispívat ke sdílení osvědčených postupů prostřednictvím spolupráce s orgány zapojenými do regulačního pískoviště pro interoperabilitu s cílem zajistit soulad s tímto nařízením a případně s jinými unijními a vnitrostátními právními předpisy.

3. S cílem zajistit harmonizovaný přístup a podpořit implementaci regulačních pískovišť pro interoperabilitu může Komise vydat pokyny a objasnění, aniž jsou dotčena jiná ustanovení práva Unie.

4. Komise po konzultaci se sborem na společnou žádost alespoň tří účastníků povolí zřízení regulačního pískoviště pro interoperabilitu. V této žádosti se podle okolností uvedou informace, jako je účel zpracování osobních údajů, zapojené subjekty a jejich úloha, kategorie dotčených osobních údajů a jejich zdroje a plánovaná doba uchovávání. Konzultace nenahrazuje předchozí konzultaci uvedenou v článku 36 nařízení (EU) 2016/679 a v článku 40 nařízení (EU) 2018/1725. Je-li regulační pískoviště pro interoperabilitu zřízeno pro řešení interoperability podporující přeshraniční interoperabilitu transevropských digitálních veřejných služeb jedním nebo více subjekty Unie, a to i za účasti subjektů veřejného sektoru, nevyžaduje se žádné povolení.

Článek 12

Účast na regulačních pískovištích pro interoperabilitu

1. Zúčastněné subjekty Unie nebo subjekty veřejného sektoru zajistí, aby v případě, že provoz regulačního pískoviště pro interoperabilitu vyžaduje zpracování osobních údajů nebo jinak spadá do dohledové pravomoci jiných vnitrostátních, regionálních nebo místních orgánů poskytujících nebo podporujících přístup k údajům, byly do provozu daného regulačního pískoviště pro interoperabilitu zapojeny vnitrostátní orgány pro ochranu údajů, jakož i jiné vnitrostátní, regionální nebo místní orgány. Účastníci mohou podle potřeby umožnit, aby se do regulačního pískoviště pro interoperabilitu zapojili další aktéři v rámci ekosystému GovTech, například vnitrostátní nebo evropské normalizační organizace, oznámené subjekty, výzkumné a experimentální laboratoře, inovační centra a společnosti, které chtějí provádět testování inovativních řešení interoperability, zejména malé a střední podniky a začínající podniky.

2. Účast na regulačním pískovišti pro interoperabilitu se omezí na dobu, která odpovídá složitosti a rozsahu projektu, přičemž v žádném případě není delší než dva roky od zřízení regulačního pískoviště pro interoperabilitu. Účast může být prodloužena až o jeden rok, pokud je to nezbytné k dosažení účelu zpracování.

3. Účast na regulačním pískovišti pro interoperabilitu vychází z konkrétního plánu, který účastníci vypracují s přihlédnutím, v příslušných případech, k doporučením jiných příslušných vnitrostátních orgánů nebo evropského inspektora ochrany údajů. Plán musí obsahovat alespoň:

a) popis zapojených účastníků a jejich rolí, předpokládané inovativní řešení interoperability a jeho zamýšlený účel a příslušný postup vývoje, testování a validace;

b) konkrétní regulační otázky, o které se jedná, a pokyny, které se očekávají od orgánů dohlížejících na regulační pískoviště pro interoperabilitu;

c) konkrétní způsoby spolupráce mezi účastníky a příslušnými orgány, jakož i všemi dalšími aktéry zapojenými do regulačního pískoviště pro interoperabilitu;

d) mechanismus řízení a monitorování rizik, který umožní určit rizika, předcházet jim a zmírňovat je;

e) klíčové milníky, které musí účastníci splnit, aby se u řešení interoperability mělo za to, že je připraveno k uvedení do provozu;

f) požadavky na hodnocení a podávání zpráv a případné následné kroky;

g) pokud je zpracování osobních údajů naprosto nezbytné a přiměřené, důvody pro toto zpracování, uvedení kategorií dotčených osobních údajů, účelů zpracování, pro které jsou osobní údaje zamýšleny, správců a zpracovatelů zapojených do zpracování a jejich úlohy.

4. Účastí na regulačních pískovištích pro interoperabilitu nejsou dotčeny dohledové a nápravné pravomoci orgánů vykonávajících dohled nad uvedenými pískovišti.

5. Účastníci regulačního pískoviště pro interoperabilitu jsou nadále odpovědní podle použitelných unijních a vnitrostátních právních předpisů o odpovědnosti za škodu způsobenou během jejich účasti na regulačním pískovišti pro interoperabilitu.

6. Osobní údaje mohou být v regulačním pískovišti pro interoperabilitu zpracovávány pro jiné účely, než pro které byly původně zákonným způsobem shromážděny, za splnění všech těchto podmínek:

a) inovativní řešení interoperability je vyvinuto pro ochranu veřejných zájmů v oblasti vysoké úrovně efektivity a kvality veřejné správy a veřejných služeb;

b) zpracovávané údaje se omezí na to, co je nezbytné pro fungování řešení interoperability, které má být vyvinuto nebo testováno v regulačním pískovišti pro interoperabilitu, přičemž tohoto fungování nelze účinně dosáhnout zpracováním anonymizovaných, syntetických nebo jiných neosobních údajů;

c) existují účinné mechanismy monitorování, které umožní zjistit, zda během provozu regulačního pískoviště pro interoperabilitu může vzniknout vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů, jak je uvedeno v čl. 35 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a v článku 39 nařízení (EU) 2018/1725, a také mechanismus reakce, který toto riziko neprodleně zmírní a v případě potřeby zastaví zpracování;

d) veškeré osobní údaje, které mají být zpracovány, jsou ve funkčně odděleném, izolovaném a chráněném prostředí pro zpracování údajů pod kontrolou účastníků, přičemž přístup k nim mají pouze náležitě oprávněné osoby;

e) žádné zpracovávané osobní údaje nejsou přenášeny, převáděny ani jinak zpřístupněny třetím stranám, které nejsou účastníky regulačního pískoviště pro interoperabilitu, ledaže k takovému zpřístupnění dojde v souladu s nařízením (EU) 2016/679 nebo případně nařízením (EU) 2018/1725 a všichni účastníci s tím souhlasí;

f) žádným zpracováním osobních údajů není dotčeno uplatňování práv subjektů údajů, jak je stanoveno v právních předpisech Unie o ochraně osobních údajů, zejména v článku 22 nařízení (EU) 2016/679 a článku 24 nařízení (EU) 2018/1725;

g) veškeré zpracovávané osobní údaje jsou chráněny pomocí vhodných technických a organizačních opatření a vymazány poté, co dojde k ukončení účasti v regulačním pískovišti pro interoperabilitu nebo po uplynutí doby uchovávání osobních údajů;

h) po dobu trvání účasti v regulačním pískovišti pro interoperabilitu jsou uchovávány protokoly o zpracování osobních údajů, nestanoví-li právo Unie nebo vnitrostátní právo jinak;

i) úplný a podrobný popis postupu a zdůvodnění trénování, testování a validace řešení interoperability se uchovává spolu s výsledky testování jako součást technické dokumentace a předává se sboru;

j) na portálu Interoperabilní Evropa je k dispozici stručné shrnutí řešení interoperability, které má být vyvinuto v regulačním pískovišti pro interoperabilitu, včetně jeho cílů a očekávaných výsledků.

7. Odstavcem 1 nejsou dotčeny unijní nebo vnitrostátní právní předpisy, které stanoví základ pro zpracování osobních údajů, jež je nezbytné pro účely vývoje, testování a trénování inovativních řešení interoperability, nebo jakýkoli jiný právní základ v souladu s ustanoveními práva Unie o ochraně osobních údajů.

8. Účastníci předkládají sboru a Komisi pravidelné zprávy a závěrečnou zprávu o výsledcích z regulačních pískovišť pro interoperabilitu, včetně osvědčených postupů, získaných zkušeností, bezpečnostních opatření a doporučení ohledně jejich provozu, a v relevantních případech o vývoji tohoto nařízení a dalších právních předpisů Unie, na který se v rámci regulačního pískoviště pro interoperabilitu dohlíží. Sbor vydá pro Komisi stanovisko k výsledku regulačního pískoviště pro interoperabilitu, v němž v příslušných případech uvede opatření potřebná k implementaci nových řešení interoperability na podporu přeshraniční interoperability transevropských digitálních veřejných služeb.

9. Komise zajistí, aby informace o regulačních pískovištích pro interoperabilitu byly k dispozici na portálu Interoperabilní Evropa.

10. Do 12. dubna 2025 přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla a podmínky pro zřízení a provoz regulačních pískovišť pro interoperabilitu, včetně kritérií způsobilosti a postupu týkajících se účastníků pro podání žádosti, výběr, účast v regulačním pískovišti pro interoperabilitu a vystoupení z něj a týkajících se jejich práv a povinností. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22 odst. 2.

Článek 13

Odborné vzdělávání

1. Komise za pomoci sboru poskytuje školicí materiály o používání Evropského rámce interoperability a o řešeních pro Interoperabilní Evropu, a to i o těch řešeních, která jsou bezplatná a s otevřeným zdrojovým kódem. Subjekty Unie a subjekty veřejného sektoru poskytnou svým zaměstnancům pověřeným strategickými nebo provozními úkoly s dopadem na transevropské digitální veřejné služby vhodné programy odborné přípravy týkající se otázek interoperability.

2. Komise pořádá kurzy odborné přípravy o otázkách interoperability na úrovni Unie s cílem posílit spolupráci a výměnu osvědčených postupů mezi zaměstnanci subjektů Unie a subjektů veřejného sektoru, se zvláštním zaměřením na zaměstnance veřejného sektoru na regionální a místní úrovni. Komise bezplatně zpřístupní kurzy odborné přípravy veřejnosti online.

3. Komise podporuje rozvoj certifikačního programu týkajícího se otázek interoperability s cílem podpořit osvědčené postupy, kvalifikaci lidských zdrojů a kulturu excelence.

Článek 14

Vzájemná hodnocení

1. Zřizuje se dobrovolný mechanismus vzájemného hodnocení pro účely usnadnění spolupráce mezi subjekty veřejného sektoru, jehož cílem je podpořit je při implementaci řešení pro Interoperabilní Evropu na podporu transevropských digitálních veřejných služeb a pomoci jim provádět posouzení interoperability podle článku 3.

2. Vzájemné hodnocení provádějí odborníci na interoperabilitu z jiných členských států, než je členský stát, v němž se nachází subjekt veřejného sektoru, který je předmětem vzájemného hodnocení.

3. Veškeré informace získané v rámci vzájemného hodnocení se použijí výhradně pro účel tohoto vzájemného hodnocení. Odborníci na interoperabilitu, kteří se účastní vzájemného hodnocení, nesmějí třetím stranám sdělovat žádné citlivé nebo důvěrné informace získané v průběhu tohoto vzájemného hodnocení. Dotčený členský stát zajistí, aby bylo jakékoli riziko střetu zájmů týkající se určených odborníků na interoperabilitu oznámeno bez zbytečného odkladu ostatním členským státům a Komisi.

4. Odborníci na interoperabilitu provádějící vzájemné hodnocení vypracují a poskytnou do jednoho měsíce od ukončení vzájemného hodnocení zprávu a předloží ji příslušnému subjektu veřejného sektoru a sboru. Komise zveřejní zprávu na portálu Interoperabilní Evropa se svolením členského státu, v němž se nachází subjekt veřejného sektoru, u něhož se vzájemné hodnocení provádí.

5. Komise může po konzultaci se sborem přijmout pokyny k metodice a obsahu vzájemného hodnocení.

Kapitola 4

Správa přeshraniční interoperability

Článek 15

Sbor pro Interoperabilní Evropu

1. Zřizuje se Sbor pro Interoperabilní Evropu (dále jen „sbor“). Sbor usnadňuje strategickou spolupráci a poskytuje poradenství ohledně uplatňování tohoto nařízení.

2. Sbor je složen ze zástupců členských států a Komise, přičemž každý členský stát i Komise mají po jednom zástupci.

3. Výbor regionů, Agentura EU pro kybernetickou bezpečnost (ENISA) a Evropské centrum kompetencí pro kybernetickou bezpečnost jmenují každý jednoho odborníka, jenž je přizván k účasti jako pozorovatel.

4. Sboru předsedá Komise. Předseda může udělit status pozorovatele ve sboru odborníkům jmenovaným subjekty Unie, regiony, organizacemi a kandidátskými zeměmi. Předseda může ad hoc přizvat k účasti odborníky s konkrétní odbornou způsobilostí v oblasti, která je na pořadu jednání. Sekretariát sboru zajišťuje Komise.

Členové sboru se vynasnaží přijímat rozhodnutí konsenzuálně. V případě hlasování rozhoduje o výsledku hlasování prostá většina členů. Členové, kteří hlasovali proti nějakému návrhu nebo se zdrželi hlasování, mají právo na to, aby byl ke stanoviskům, doporučením nebo zprávám přiložen dokument, který shrnuje důvody jejich postoje.

5. Sbor plní tyto úkoly:

a) přijímá pokyny k posuzování interoperability podle čl. 3 odst. 5 a ke společnému kontrolnímu seznamu uvedenému v příloze tohoto nařízení a v případě potřeby je aktualizuje;

b) analyzuje informace shromážděné podle čl. 3 odst. 2 a na tomto základě předkládá návrhy na zlepšení přeshraniční interoperability transevropských digitálních veřejných služeb;

c) přijímá pokyny ke sdílení řešení interoperability uvedených v článku 4;

d) navrhuje opatření na podporu sdílení a opakovaného použití řešení interoperability;

e) vypracovává Evropský rámec interoperability, v případě potřeby jej aktualizuje a navrhuje jej Komisi;

f) podporuje provádění rámců interoperability členských států a subjektů Unie a dalších relevantních unijních a vnitrostátních politik, strategií nebo pokynů, včetně zásady „digitalizace jako standard“ a přístupu „interoperabilita již od fáze návrhu“;

g) posuzuje sladění specializovaných rámců interoperability s Evropským rámcem interoperability a reaguje na žádost Komise o konzultaci k těmto rámcům;

h) přijímá agendu pro Interoperabilní Evropu uvedenou v článku 19;

i) doporučuje řešení pro Interoperabilní Evropu a bere zpět uvedená doporučení na základě předem dohodnutých kritérií;

j) monitoruje celkovou soudržnost doporučených řešení interoperability na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, včetně informací o jejich metadatech a kategorizaci;

k) navrhuje Komisi opatření, která by v příslušných případech zajistila kompatibilitu řešení interoperability s jinými řešeními interoperability, která mají společný účel, a v relevantních případech podporuje doplňkovost s novými technologiemi nebo přechod na ně;

l) navrhuje Komisi, aby na portálu Interoperabilní Evropa zveřejnila řešení interoperability uvedená v čl. 8 odst. 2 nebo aby na ně na portálu Interoperabilní Evropa učinila odkaz;

m) navrhuje Komisi, aby vytvořila projekty na podporu provádění politiky, inovační opatření a další relevantní opatření, včetně finanční podpory;

n) identifikuje osvědčené postupy pro integraci řešení interoperability do zadávání veřejných zakázek a nabídkových řízení;

o) přezkoumává zprávy o inovačních opatřeních, o využívání regulačního pískoviště pro interoperabilitu a o vzájemných hodnoceních a v případě potřeby navrhuje následná opatření;

p) navrhuje opatření ke zvýšení interoperability subjektů veřejného sektoru, například odbornou přípravu;

q) navrhuje opatření příslušným normalizačním organizacím a orgánům, aby přispěly k evropské normalizační činnosti, zejména prostřednictvím postupů stanovených v nařízení (EU) č. 1025/2012;

r) navrhuje opatření pro spolupráci s mezinárodními subjekty a výzkumnými a vzdělávacími institucemi, které by mohly přispět k rozvoji týkajícímu se interoperability, zejména s mezinárodními komunitami v oblasti řešení s otevřeným zdrojovým kódem, otevřených norem nebo technických specifikací a dalších platforem;

s) koordinuje svou činnost s Evropským sborem pro datové inovace uvedeným v nařízení (EU) 2022/868 ohledně řešení interoperability pro společné evropské datové prostory, jakož i s jakýmkoli jiným subjektem Unie, který se zabývá řešeními interoperability, jež jsou relevantní pro veřejný sektor;

t) pravidelně informuje koordinátory interoperability uvedené v článku 18 a popřípadě Sdružení pro Interoperabilní Evropu o záležitostech týkajících se transevropských digitálních veřejných služeb, včetně relevantních projektů a sítí financovaných Unií, a koordinuje s nimi svou činnost v těchto záležitostech;

u) poskytuje Komisi poradenství v oblasti monitorování a podávání zpráv o uplatňování tohoto nařízení;

v) poskytuje Komisi včas nezbytné podklady a data vyžadované pro účinné podávání zpráv v souladu s článkem 20.

6. Sbor může zřídit pracovní skupiny, které se budou zabývat konkrétními body souvisejícími s jeho úkoly. Do pracovních skupin jsou zapojeni členové Sdružení pro Interoperabilní Evropu.

7. Sbor přijme svůj jednací řád.

Článek 16

Sdružení pro Interoperabilní Evropu

1. Sdružení pro Interoperabilní Evropu přispívá k činnosti sboru poskytováním odborných znalostí a poradenství, pokud o to sbor požádá.

2. Veřejné a soukromé zúčastněné strany, jakož i přispěvatelé z řad organizací občanské společnosti a akademické obce s bydlištěm nebo sídlem v členském státě se mohou zaregistrovat na portálu Interoperabilní Evropa jako členové Sdružení pro Interoperabilní Evropu.

3. Po potvrzení registrace se status členství zveřejní na portálu Interoperabilní Evropa. Členství není časově omezeno. Sbor jej však může z přiměřených a oprávněných důvodů kdykoli zrušit, zejména pokud daný člen již nemůže přispívat k činnosti Sdružení pro Interoperabilní Evropu nebo pokud zneužil svého postavení člena Sdružení pro Interoperabilní Evropu.

4. Členové Sdružení pro Interoperabilní Evropu mohou být vyzváni mimo jiné k tomu, aby:

a) přispívali k obsahu portálu Interoperabilní Evropa;

b) poskytovali odborné znalosti, pokud jde o vývoj řešení interoperability;

c) účastnili se pracovních skupin a jiných činností;

d) účastnili se podpůrných opatření stanovených v článcích 9 až 14;

e) prosazovali používání norem a rámců interoperability.

5. Sbor jednou ročně organizuje online shromáždění Sdružení pro Interoperabilní Evropu.

6. Sbor přijme kodex chování Sdružení pro Interoperabilní Evropu. Tento kodex chování se zveřejní na portálu Interoperabilní Evropa.

Článek 17

Vnitrostátní příslušné orgány a jednotná kontaktní místa

1. Každý členský stát určí jeden či několik příslušných orgánů odpovědných za uplatňování tohoto nařízení. Členské státy určí ze svých příslušných orgánů jednotné kontaktní místo.

2. Jednotné kontaktní místo plní tyto úkoly:

a) koordinuje v rámci členského státu všechny otázky související s tímto nařízením;

b) podporuje subjekty veřejného sektoru v členském státě při zavádění nebo přizpůsobování jejich postupů pro posuzování interoperability podle článku 3 a přílohy;

c) podporuje sdílení a opakované použití řešení interoperability prostřednictvím portálu Interoperabilní Evropa nebo jiného relevantního portálu;

d) přispívá do portálu Interoperabilní Evropa svými znalostmi o zemi, jejímž je jednotným kontaktním místem;

e) koordinuje a podporuje aktivní zapojení různých vnitrostátních, regionálních a místních subjektů do projektů na podporu provádění politiky a inovačních opatření podle článků 9 až 14;

f) podporuje subjekty veřejného sektoru v členském státě při spolupráci s příslušnými subjekty veřejného sektoru v jiných členských státech v oblastech, na které se vztahuje toto nařízení.

3. Členské státy zajistí, aby měly příslušné orgány dostatečné pravomoci a zdroje pro účinné a efektivní plnění úkolů, které jim byly svěřeny.

4. Členské státy vytvoří nezbytné struktury spolupráce mezi všemi vnitrostátními orgány zapojenými do provádění tohoto nařízení. Tyto struktury mohou vycházet ze stávajících mandátů a postupů v dané oblasti.

5. Každý členský stát oznámí Komisi bez zbytečného prodlení určení jednotného kontaktního místa a každou následnou změnu takového místa a informuje Komisi o dalších vnitrostátních orgánech zapojených do dohledu nad politikou interoperability. Určení jednotného kontaktního místa každý členský stát zveřejní. Komise seznam určených jednotných kontaktních míst zveřejní.

Článek 18

Koordinátoři interoperability pro subjekty Unie

Každý subjekt Unie, který reguluje, poskytuje nebo spravuje transevropské digitální veřejné služby, určí pod dohledem své nejvyšší úrovně řízení koordinátora interoperability, aby byl zajištěn příspěvek tohoto subjektu Unie k provádění tohoto nařízení.

Koordinátor interoperability poskytuje podporu v rámci daného subjektu Unie při zavádění nebo úpravě jeho vnitřních postupů při provádění posouzení interoperability.

Kapitola 5

Plánování a monitorování Interoperabilní Evropy

Článek 19

Agenda pro Interoperabilní Evropu

1. Po uspořádání veřejné konzultace prostřednictvím portálu Interoperabilní Evropa, do níž jsou zapojeni mimo jiné členové Sdružení pro Interoperabilní Evropu a koordinátoři interoperability, přijme sbor každý rok strategickou agendu pro plánování a koordinaci priorit týkajících se rozvoje přeshraniční interoperability transevropských digitálních veřejných služeb („agenda pro Interoperabilní Evropu“). Agenda pro Interoperabilní Evropu zohledňuje dlouhodobé strategie Unie v oblasti digitalizace, stávající programy financování Unie a probíhající provádění politiky Unie.

2. Agenda pro Interoperabilní Evropu musí obsahovat:

a) posouzení potřeb pro vývoj řešení interoperability;

b) seznam probíhajících a plánovaných podpůrných opatření pro Interoperabilní Evropu;

c) seznam navrhovaných následných akcí k inovačním opatřením, včetně akcí na podporu řešení interoperability s otevřeným zdrojovým kódem;

d) identifikaci synergií s dalšími relevantními programy a iniciativami Unie a členských států;

e) údaje o dostupných možnostech financování na podporu začleněných priorit.

3. Agenda pro Interoperabilní Evropu nepředstavuje finanční závazky ani další administrativní zátěž. Po přijetí agendy pro Interoperabilní Evropu ji Komise zveřejní na portálu Interoperabilní Evropa a pravidelně poskytuje aktuální informace o jejím provádění.

Článek 20

Monitorování a hodnocení

1. Komise monitoruje pokrok v rozvoji transevropských digitálních veřejných služeb na podporu tvorby politik založené na důkazech a nezbytných opatření v Unii na vnitrostátní, regionální a místní úrovni. Při monitorování se upřednostňuje opětovné využití stávajících údajů z monitorování na unijní, vnitrostátní a mezinárodní úrovni a automatizovaný sběr údajů. Komise konzultuje sbor při přípravě metodiky, ukazatelů a procesu monitorování.

2. Pokud jde o témata zvláštního zájmu pro provádění tohoto nařízení, Komise monitoruje:

a) pokrok, pokud jde o přeshraniční interoperabilitu transevropských digitálních veřejných služeb v Unii;

b) pokrok při provádění Evropského rámce interoperability členskými státy;

c) zavádění řešení interoperability pro různé veřejné služby v členských státech;

d) vývoj řešení interoperability s otevřeným zdrojovým kódem pro veřejné služby, inovace ve veřejném sektoru a spolupráci s aktéry GovTech, včetně malých a středních podniků a začínajících podniků, v oblasti přeshraničních interoperabilních veřejných služeb, které mají být v Unii poskytovány nebo spravovány elektronicky;

e) zlepšení dovedností veřejného sektoru v oblasti interoperability.

3. Výsledky monitorování zveřejňuje Komise na portálu Interoperabilní Evropa. Je-li to možné, zveřejňují se ve strojově čitelném formátu.

4. Komise předloží a prezentuje výroční zprávu o interoperabilitě v Unii Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva:

a) popisuje pokrok, pokud jde o přeshraniční interoperabilitu transevropských digitálních veřejných služeb v Unii;

b) identifikuje významné překážky při provádění, přeshraničních interoperabilních veřejných služeb v Unii, jakož i faktory podněcující takové služby;

c) uvádí výsledky dosažené v průběhu času, pokud jde o provádění Evropského rámce interoperability, zavádění řešení interoperability, zlepšení dovedností v oblasti interoperability, rozvoj řešení interoperability pro veřejné služby s otevřeným zdrojovým kódem a zvýšení míry inovací veřejného sektoru a spolupráce s aktéry GovTech.

5. Nejpozději do 12. ledna 2028 a poté každé čtyři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení, která obsahuje závěry jeho hodnocení. Zpráva konkrétně posoudí potřebu zavedení povinných řešení interoperability.

6. Zpráva uvedená v odstavci 5 posoudí zejména:

a) dopad nařízení na přeshraniční interoperabilitu jako faktor umožňující bezproblémové a přístupné digitální veřejné služby v Unii;

b) zvýšení efektivity, mimo jiné snížením administrativní zátěže v online transakčních procesech v důsledku přeshraniční interoperability pro občany a podniky, zejména pro malé a střední podniky a začínající podniky;

c) potřebu jakýchkoli dalších politik, opatření nebo akcí, které jsou vyžadovány na úrovni Unie.

7. Pokud se termíny zpráv podle odstavců 4 a 5 shodují, může Komise obě zprávy spojit.

Kapitola 6

Závěrečná ustanovení

Článek 21

Náklady

1. V závislosti na dostupnosti finančních prostředků se ze souhrnného rozpočtu Unie hradí náklady na:

a) vývoj a údržbu portálu Interoperabilní Evropa;

b) vývoj, údržbu a propagaci řešení pro Interoperabilní Evropu;

c) podpůrná opatření pro Interoperabilní Evropu.

2. Náklady uvedené v odstavci 1 se hradí v souladu s příslušnými ustanoveními příslušného základního právního aktu.

Článek 22

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 23

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Použije se ode dne 12. července 2024.

Čl. 3 odst. 1 až 4 a článek 17 se však použijí ode dne 12. ledna 2025.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 13. března 2024.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předsedkyně*
R. METSOLA	H. LAHBIB

PŘÍLOHA

SPOLEČNÝ KONTROLNÍ SEZNAM PRO ZPRÁVY O POSOUZENÍ INTEROPERABILITY

Ve zprávách podle čl. 3 odst. 2 se uvedou tyto položky.

1. Obecné informace
   - — subjekt Unie nebo subjekt veřejného sektoru podávající zprávu a další relevantní informace
   - — dotčená iniciativa, projekt nebo akce
2. Požadavky
   - — dotčené transevropské digitální veřejné služby
   - — posuzované závazné požadavky
   - — dotčené veřejné a soukromé zúčastněné strany
   - — zjištěné dopady na přeshraniční interoperabilitu
3. Výsledky
   - — řešení pro Interoperabilní Evropu identifikovaná k použití
   - — případná další relevantní řešení interoperability, včetně rozhraní stroj–stroj
   - — zbývající překážky pro přeshraniční interoperabilitu